

NAGY GÁBOR: HATÁRŐRSÉG ÉS TERMÉSZETVÉDELMI SZABÁLYSÉRTÉSEK

A megadott cím konkrétan a természetvédelmi szabálysértések és a határőrség kapcsolatát említi, azonban az előadás során a természetvédelmi hatóság és a határőrség szélesebb körű együttműködéséről is szó esik majd.

Az előadás rövid vázlata a következő:

I. A Dráva kettős jellege (határterület és természetvédelmi oltalom alatt álló terület), a nemzeti park kialakulása, az igazgatóság szervezeti felépítése

II. Együttműködés a Határőrség és a Duna-Dráva Nemzeti Park Igazgatóság Természetvédelmi Őrszolgálatával között, a Határőrrel való együttműködés szintjei

III. A természetvédelem érdekeit sértő cselekmények szankcionálásának lehetőségei, a természetvédelmi szabálysértés

IV. A Határőrség által megküldött feljelentések alapján indított természetvédelmi szabálysértési eljárások eredményei, statisztikai

I.

A Dráva kettős jellege

A Dráva mentén a második világháború után sajátos helyzet alakult ki²³⁸. A határövezetnek számító Dráva mente és Béda-Karapanca térsége elzárt vidékké változott. Ez segítette a térség háborítatlanságának megőrzését.

A folyókhoz kötődő, különösen értékes élőhelyek védetté nyilvánításának folyamata 1962. és 1994. között az alábbiak szerint alakult:

- 1962. Szaporcai Ó-Dráva meder Természetvédelmi Terület (ez a ma is nemzetközi szerződéssel is védett Ramsari terület).
- 1974. Barcsi-borókás Tájvédelmi Körzet
- 1977 Gemenci Tájvédelmi Körzet
- 1987 Zákány-Tölös-hegy Természetvédelmi Terület, és Őrtilos-Szentmihály-hegy Természetvédelmi Terület
- 1989. Béda-Karapanca Tájvédelmi Körzet
- 1991. Lankóci-erdő Természetvédelmi Terület, és a Mattyi-Kormorános-erdő Természetvédelmi Terület

²³⁸ Részletek a Duna-Dráva Nemzeti Parkról készült monográfiából

- 1992. Bogyiszlói-Orchideás-erdő Természetvédelmi Terület
- 1994. Riha-tó Természetvédelmi Terület.

A nemzeti park kialakulásának folyamata röviden

A helsinki folyamatba illesztett 1989. évi októberi szófiai *Környezetvédelmi Találkozó*n beterjesztett magyar álláspont szerint – a felszíni vizek természetes öntisztító képessége és a felszín alatti vízáadó rétegek megőrzése érdekében – az európai folyók és tavak part menti területein nemzeti és nemzetközi védett területek létrehozása lenne célszerű.

Az akkor nyilvánosságot kapott magyar álláspont megerősítését és konkretizálását tartalmazta az *Országgyűlés 28/1991 (IV. 30.) számú határozata* a Dunával kapcsolatos egyes nemzetközi környezetvédelmi feladatokról. A határozat 2. pontjában a keretszerződésre vonatkozó szófiai magyar határozati javaslattal, valamint a dunai államok 1991. évi februári budapesti találkozásán előterjesztett magyar koncepcióval összhangban kezdeményezte, hogy 1995. év végéig a Duna Sió-torkolat és a Dráva-torkolat közötti szakaszán, valamint a Dráván a Magyar Köztársaság és az akkori Jugoszláv Szocialista Szövetségi Köztársaság hozza létre a közös Duna-Dráva Nemzeti Parkot.

Végül a közös nemzeti park nem valósult meg, a Duna Sió-torkolat és a déli országhatár közötti, valamint a Dráva mellett lévő, összesen mintegy 50.000 ha nagyságú területen a 7/1996. (IV. 17.) KTM rendelet hozta létre a Duna-Dráva Nemzeti Parkot. A nemzeti park kezelőjének a jogszabály a Dél-dunántúli Természetvédelmi Igazgatóságot, ill. annak jogutódját a Duna-Dráva Nemzeti Park Igazgatóságot jelölte meg.

A Duna-Dráva Nemzeti Park Igazgatóság szervezeti felépítése

Az igazgatóság illetékessége Somogy, Tolna, és Baranya megye teljes területe, továbbá Bács-Kiskun megye területéből a Gemenci Tájegységhez tartozó területek, és Fejér megyéből a Dél-Mezőföld Tájvédelmi Körzethez tartozó területek, összesen mintegy 1,5 millió hektár. A szervezet élén az igazgató áll, egy szakmai és egy gazdasági igazgatóhelyettes segíti közvetlenül a munkáját. Az igazgatóságon erdészeti, élővilágvédelmi, földtani és tájvédelmi, birtokügyi, közigazdasági és pénzügyi, Duna-menti, Dráva-menti, hatósági és jogi osztály működik. A Duna-Dráva Nemzeti Park Igazgatóság Természetvédelmi Őrszolgálatának 29 tagját az őrszolgálat-vezető irányítja osztályvezetői beosztásban.

A természetvédelmi őrszolgálat jogállása

Figyelemmel a Természetvédelmi Őrszolgálat Szolgálati Szabályzatáról szóló 9/2000. (V. 19.) KöM rendelet 8. §-ra, amely szerint a természetvédelmi őr munkája során együttműködik a működési területén szolgálatot teljesítő más őrökkel, a fegyveres és rendvédelmi szervekkel, valamint más hatóságokkal, a határőrséggel való együttműködésben is elsősorban a természetvédelmi őrszolgálat vesznek részt, nézzük meg bővebben szerepüket, jogállásukat, legfontosabb jogosítványaikat.²³⁹ A természet

²³⁹ Hosszú volt az út a Kis-Balaton kócsagtelepeinek védelmére, holland anyagi segítséggel, 1922-ben felfogadott „kócsagőr”-től a mai – széles jogkörrel felruházott - természetvédelmi őrszolgálatig.

védelméről szóló 1996. évi LIII. tv. 59. § (1) bekezdése szerint a természeti értékek és területek, különösen a védett természeti értékek és területek őrzése, megóvása, károsításának megelőzése érdekében – egyenruhával és szolgálati lőfegyverrel ellátott tagokból álló – Természetvédelmi Őrszolgálat működik valamennyi igazgatóság szervezetében. A jogállásuk szempontjából legfontosabb jogszabályok a következők:

- a fegyveres biztonsági őrsegről, a természetvédelmi és a mezei őrszolgálatról szóló 1997. évi CLIX. törvény,
- a természetvédelmi őrökre, illetve őrszolgálatokra vonatkozó részletes szabályokról szóló 4/2000. (I. 21.) Korm. Rendelet.

A természetvédelmi őrszolgálat tagja jogosult:

- a) a természet védelmére vonatkozó előírások betartását ellenőrizni;
- b) a természet védelmének érdekeit sértő, a természeti értéket és területet – beleértve a védett természeti értéket és területet – veszélyeztető vagy károsító jogellenes cselekményt elkövető személyt cselekményének abbahagyására felszólítani, feltartóztatni, igazoltatni, ellene eljárást kezdeményezni;
- c) azt a személyt, akiről alaposan feltételezhető, hogy jogellenesen szerzett természeti értéket tart magánál, feltartóztatni, igazoltatni, csomagját átvizsgálni;
- d) azt a járművet, amelyikről alaposan feltételezhető, hogy azon jogellenesen szerzett természeti érték van – a közlekedésrendészeti szabályok betartásával – feltartóztatni, átvizsgálni, a jármű vezetőjét és a járművön, illetve az abban tartózkodó személyt igazoltatni;
- e) védett természeti területen a vadász vadászjegyét, egyéni lőjegyzékét, vadászlőfegyvertartási engedélyét, ragadozó madárral vadászatra jogosító engedélyét, vadászíj-tartási engedélyét, valamint az elejtett vad azonosító jelét, továbbá halász és horgász esetében a halászatra, illetve a horgászatra jogosító okmányokat, valamint a fogási naplót ellenőrizni;
- f) a természeti értéket vagy területet károsító vagy veszélyeztető jogellenes cselekmény elkövetésén tetten ért vagy az elkövetéssel alaposan gyanúsítható személytől a jogellenesen szerzett természeti értéket, valamint az elkövetéshez (veszélyeztetéshez) használt eszközt visszatartani;
- g) a természet védelmével összefüggő bűncselekmény elkövetésén tetten ért vagy az intézkedésének ellenszegülő személyt elfogni, a rendőr megérkezéséig visszatartani vagy a legközelebbi rendőri szervhez előállítani;
- h) jogszerű intézkedésével szemben történt ellenszegülés megszüntetésére kényszerítő eszközt (testi kényszer, bilincs, vegyi vagy elektromos sokkoló eszköz, szolgálati kutya) alkalmazni, az ellenszegülő vagy támadó személytől fegyvert, élet kioltására alkalmas, illetve más veszélyes eszközt elvenni és az illetékes rendőri szervnek átadni;
- i) jogszabályban meghatározott esetben helyszíni bírságot kiszabni.

II.

A Határőrség és a természetvédelmi hatóságok közötti együttműködés

A Környezet- és Természetvédelmi Minisztérium és a Határőrség országos parancsnoksága 1995. évben kötött egymással együttműködési megállapodást. A megállapodás szerint az együttműködés célja az, hogy a védett természeti területek és értékek megóvása érdekében a természetvédelem hatósági és szakmai feladatai komplex

módon kapcsolódjanak a Határórség tevékenységéhez. Természetesen az együttműködés azokra a tevékenységi területekre terjed ki, amelyek a határórség és a természetvédelmi hatóság közötti, egymást kölcsönösen segítő intézkedések végrehajtásához szükségesek.

Az együttműködés keretében ellátandó feladatok a következők:

- a) a természeti értékeket károsító cselekmények felderítése,
- b) a védett növények és állatok nemzetközi egyezményben is tiltott kereskedelmének megelőzése, felderítése,
- c) természetvédelmi szakértői-szaktanácsadói közreműködés a határórség természetvédelemmel kapcsolatos büntető- és szabálysértési eljárásai során,
- d) közös megelőző, figyelő és járőrszolgálatok tartása,
- e) jogi és szakmai, természetvédelemhez kapcsolódó információcsere,
- f) kölcsönös képzés és továbbképzés, oktatások szervezése.

Az együttműködés országos és regionális, illetve megyei szintű, és a közvetlen kapcsolattartásra, az együttműködési feladatok végrehajtásának koordinálására minden szinten erre kijelölt személyek működnek együtt.

A Duna-Dráva Nemzeti Park Igazgatóság 1998. év folyamán a Pécsi Határőr Igazgatósággal, 1999. évben és a Nagykanizsai Határőr Igazgatósággal kötött együttműködési megállapodást a fenti feladatok (közös járőrözés, hatósági ügyekben a másik fél megkeresése, tájékoztatása, a természetvédelmi hatóság által az államhatárral kapcsolatos jogellenes cselekmények észlelése esetén értesítés) ellátására.

A megállapodások alapján a felek évente egy alkalommal értékelik az elért eredményeket, a szükségessé váló módosításokat közös megegyezéssel hajtják végre. A vezetői szintű kapcsolattartáson felül a természetvédelmi őrszolgálat tagjai heti-kétheti rendszerességgel tartják a kapcsolatot a kijelölt személyekkel.

A felek 2002. évben elhatározták, hogy a Pécsi és a Nagykanizsai Határőr Igazgatóság és a Duna-Dráva Nemzeti Park Igazgatóság egy közös megállapodást ír alá az együttműködésről, amelyhez a Kiskunhalasi Határőr Igazgatóság is csatlakozni kíván.

A hatósági feladatok ellátása során a felek együttműködése három fő területen jelentkezett.

- a) A drávai víziturizmus kereteinek meghatározása során végzett egyeztető munka, a feltételek minden érintett hatóság – így a határórség, természetvédelmi hatóság, a vízügyi igazgatóság és más szervek – általi megadása ma már egy jól működő, a turisták által is elfogadott és követett szabályrendszer kialakítását tette lehetővé.
- b) Ehhez kapcsolódóan fontos utalni a motoros vízijárművek használatával, a kikötőhelyek kialakításával kapcsolatos egyeztetésekre is.
- c) A harmadik terület pedig a természetkárosító cselekmények, ezen belül a természetvédelmi szabálysértések felderítésében való együttműködés.

III.

A természetvédelem érdekeit sértő cselekmények szankcionálásának lehetőségei, a természetvédelmi szabálysértés

A természetvédelem érdekeit sértő cselekmények súlyuk szerint minősülhetnek bűncselekménynek vagy szabálysértésnek. A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV.

törvény 281. §-a rendelkezik a természetkárosítás büntetéről, melynek alapesetét a törvény három évig terjedő szabadságvesztéssel, minősített esetét öt évig terjedő szabadságvesztés rendeli büntetni.

A kisebb súlyú, természetvédelem érdekeit sértő cselekmények szabálysértésnek minősülnek, és jelenleg 100.000 –Ft-ig terjedő pénzbírsággal sújtható az elkövetőjük.

Mindkét cselekmény esetén a természetvédelmi hatóság egy államigazgatási eljárás keretében természetvédelmi bírságot szab ki az elkövetőkkel szemben, a természet védelméről szóló 1996. évi LIII. tv. 80. § alapján. Ez a szankció a büntető- illetve szabálysértési eljárás *mellett* alkalmazott szankció, ugyanis a 80. § (5) bekezdése kimondja, hogy a természetvédelmi bírság nem mentesít a büntetőjogi, a szabálysértési, a kártérítési felelősség, valamint a tevékenység korlátozására, felfüggesztésére, tiltására, továbbá a helyreállításra vonatkozó kötelezettség teljesítése alól.

Végül meg kell említenünk az ügyész keresetindítási jogosultságát, mint lehetséges jogkövetkezményt, amire az 1996. évi LIII. tv. 60. § (2) bekezdése jogosítja fel („Természeti érték, terület, valamint védett természeti terület veszélyeztetése, károsítása esetén az ügyész keresetet indíthat a tevékenységtől való eltiltás, illetőleg a tevékenységgel okozott kár megtérítése iránt.”).

A természetvédelmi szabálysértésről

A természetvédelmi szabálysértést a természetvédelemről szóló 1982. évi 4. törvényerejű rendelet végrehajtására kiadott 8/1982. (III. 15.) MT rendelet R. 51. § (2) bekezdése emelte be az egyes szabálysértésekről szóló 17/1968. (IV. 14.) Korm. rendeletbe.

A 17/1968. (IV. 14.) Korm. r. 111. § szerint:

(1) Aki

- a) védett növény- vagy állatfaj egyedét, barlangi képződményt jogellenesen elpusztít, megrongál, illetőleg védett állatfaj egyedét élettevékenységében jelentős mértékben zavar,
 - b) a természetvédelmi hatóság engedélyéhez vagy hozzájárulásához kötött tevékenységet engedély vagy hozzájárulás nélkül, vagy az engedélytől, hozzájárulástól eltérő módon végez vagy végeztet, bejelentési kötelezettségének nem tesz eleget,
 - c) védett természeti területen a védelmi célokkal össze nem egyeztethető tevékenységet folytat: szemetel, a területet más módon szennyezi, tiltott helyen tartózkodik, tiltott módon közlekedik, engedély nélkül tüzet rak
- harmincezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezéseit kell alkalmazni fokozottan védett természetvédelmi érték tekintetében is, ha a cselekmény nem bűncselekmény.

(3) Azt a dolgot, amelyre nézve az (1) bekezdés a) és b) pontjaiban meghatározott szabálysértést elkövették, ha annak feltételei fennállnak, el kell kobozni.

(4) Az (1) bekezdés c) pontjában meghatározott szabálysértés elkövetőjére a rendőrség, valamint a természetvédelmi hatóság részéről eljáró és erre felhatalmazott személy helyszíni bírságot szabhat ki.

Bár a természetvédelmi ör helyszíni bírság kiszabására joga volt, de az eljáró hatóság ezekben az ügyekben a jegyző volt, és személyes tapasztalataim alapján elmondhatom, nem ez volt a legintenzívebben gyakorolt jogkörük.

Ezt a tényállást egyes természetvédelmi tárgyú rendelkezések hatályon kívül helyezéséről szóló 28/1997. (II. 13.) Korm. rendelet 1. § (2) helyezte hatályon kívül 1997. február 21. napjától.

A természet védelméről szóló 1996. évi LIII. tv. 83. §-a egy új természetvédelmi szabálysértési tényállást határozott meg. Az eljáró hatóság a természetvédelmi hatóság lett, a szabálysértésekről szóló 1968. évi I. törvény 32/A. §-a az „egyéb szabálysértési hatóságok” között sorolja fel a természetvédelmi szabálysértések esetén eljáró nemzeti park igazgatóságot.

Az 1968. évi I. tv. 116/D. § szerint:

Természetvédelmi szabálysértés

116/D. § (1) Aki

a) a természetvédelmi hatóság engedélyéhez vagy hozzájárulásához kötött tevékenységet engedély vagy hozzájárulás nélkül, vagy az engedélytől, hozzájárulástól eltérő módon végez vagy végeztet, bejelentési kötelezettségének nem tesz eleget,

b) természeti területen – beleérve a védett természeti területet is – a természetvédelmi célokkal össze nem egyeztethető tevékenységet folytat, szemetel, a területet más módon szennyezi, tiltott helyen tartózkodik, tiltott módon közlekedik, engedély nélkül tüzet rak,

c) a védett élő szervezet egyedét, származékát, barlangi képződményt jogellenesen elpusztítja, megrongálja, illetőleg védett állatfaj egyedét élettevékenységében jelentős mértékben zavarja,

d) a természet védelmére vonatkozó rendelkezéseket egyébként megsérti,

feltéve, hogy a cselekmény nem bűncselekmény, ötvenezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

(2) Az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott szabálysértés elkövetőjére a természetvédelmi őr, valamint a természetvédelmi hatóság részéről eljáró és erre felhatalmazott személy helyszíni bírságot szabhat ki.

(3) A nemzeti park, illetve természetvédelmi igazgatóság a jogellenesen szerzett, illetőleg birtokban tartott védett növény- és állatfaj egyedét, annak bármely fejlődési alakját, származékát, a védett ásványi képződményt, továbbá barlangi képződményt határozattal elkobozza. Ha az előbbieken felsorolt védett természeti érték állami tulajdonban áll, akkor azt az igazgatóság lefoglalja és az állam tulajdonosi jogait gyakorló szerv döntéséig gondoskodik a megőrzéséről.

(4) Az (1) bekezdés rendelkezéseit kell alkalmazni fokozottan védett természeti terület és érték esetében is, ha a cselekmény nem bűncselekmény.

Az 1968. évi I. törvényt 2000. március 01. napjától felváltó 1999. évi LXIX. törvény 35. § g) pontja már a „szabálysértés miatt eljáró más szervek” közé helyezi a nemzeti park igazgatóságokat. Az új tényállást a törvény egyes szabálysértésekről szóló harmadik részében, az emberi méltóság, a személyi szabadság és a közrend elleni szabálysértéseket tartalmazó XIV. fejezetben találjuk.

A szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény 147. §-a szerint

Természetvédelmi szabálysértés

147. § (1) Aki

a) a természetvédelmi hatóság engedélyéhez vagy szakhatósági hozzájárulásához kötött tevékenységet engedély vagy szakhatósági hozzájárulás nélkül, vagy az engedélytől, szakhatósági hozzájárulástól eltérő módon végez vagy végeztet, bejelentési kötelezettségének nem tesz eleget,

b) természeti területen – beleérve a védett természeti területet is – a természetvédelmi célokkal össze nem egyeztethető tevékenységet folytat, szemetel, a területet más módon szennyezi, tiltott helyen tartózkodik, tiltott módon közlekedik, engedély nélkül tüzet rak,

c) a védett vagy a fokozottan védett élő szervezet egyedét, származékát, barlangi képződményt jogellenesen megrongálja, elviszi, állatfaj egyedét élettevékenységében jelentős mértékben zavarja, valamint a védett élő szervezet egyedét, származékát, barlangi képződményt jogellenesen elpusztítja,

d) a természet védelmére vonatkozó rendelkezéseket egyébként megsérti, százezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott szabálysértés elkövetőjével szemben kiutasításnak is helye van.

(3) Az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott szabálysértés elkövetőjére a természetvédelmi őr, az önkormányzati természetvédelmi őr, valamint a természetvédelmi hatóság részéről eljáró és erre felhatalmazott személy helyszíni bírságot szabhat ki.

(4) Azt a védett, illetőleg fokozottan védett növény- és állatfaj egyedét, annak bármely fejlődési alakját, származékát, védett ásványi képződményt, amelyre nézve az (1) bekezdésben meghatározott szabálysértést elkövették, el kell kobozni.

(5) Ha a (4) bekezdésben felsorolt természeti érték állami tulajdonban van, akkor azt a nemzeti park igazgatósága lefoglalja, és az állam tulajdonosi jogait gyakorló szerv döntéséig gondoskodik a megőrzéséről.

(6) Az (1) bekezdésben meghatározott szabálysértés miatt az eljárás a nemzeti park igazgatóság hatáskörébe tartozik.

A tényállásokat összehasonlítva megállapíthatjuk, hogy az elkövetési magatartások nem sokat változtak az idők folyamán. A jelenleg hatályos szabályozás szerint az elkövetési magatartások első csoportjába a természetvédelmi hatóság engedélyéhez vagy szakhatósági állásfoglalásához kötött tevékenység engedély vagy szakhatósági állásfoglalás nélküli vagy attól eltérő végzése tartozik. A második csoportba a természeti területen tanúsított magatartások tartoznak. A harmadikba pedig a védett értékekkel kapcsolatos elkövetési módok. A d) pont keretnormát tartalmaz, amelynek tartalmát a természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény rendelkezései töltik ki.

A konkrét elkövetési magatartások szorosan kapcsolódnak a Btk. 281. §-ában meghatározott természetkárosítás bűncselekményéhez, amelyet elsősorban a magatartás eredménye, a jelentősebb súlyú természetkárosítás különböztet meg a kisebb mértékű kárt okozó, illetve veszélyeztető jellegű szabálysértési alakzattól.

IV.

A Határőrség által megküldött feljelentések alapján indított természetvédelmi szabálysértési eljárások eredményei, statisztikái

Elsőként a Duna-Dráva Nemzeti Park Igazgatóság által 1997-2001. között hozott szabálysértési határozatok megoszlásáról néhány adat.

Szabálysértési határozatok rendelkező részben foglaltak szerinti megoszlása

Év	Pénzbírság kiszabásáról rendelkező (db)	Figyelmeztetés	Megszüntetés	Határozatok száma összesen (db)
1997	3	4	0	7
1998.	52	26	6	84
1999.	54	5	6	65
2000.	77	20	17	114
2001.	74	10	10	94

Kirótt büntetések megoszlása

Év	Pénzbírságot kiszabó határozatok száma	Kirótt pénzbírság összege	Helyszíni bírságok száma	Helyszíni bírság keretében kirótt pénzbírság összege
1998.	52	344.000 -Ft	53	79.700 -Ft
1999.	54	262.000 -Ft	78	127.500 -Ft
2000.	77	667.000 -Ft	113	413.000 -Ft
2001.	74	1.184.000 -Ft	66	290.000 -Ft

Az elmúlt öt év adatait elemezve megállapítható, hogy a leggyakoribb esetek a védett és fokozottan védett természeti területen engedély nélkül végzett horgászat, halászat, fokozottan védett területen engedély nélküli tartózkodás, védett és fokozottan védett területen engedély nélkül végzett fakitermelés.

Kivételes esetek voltak az engedély nélküli táborozások, szemetelések, homokkitermelés, engedély nélküli tűzrakás. Ezen kivételes esetek felderítésében azonban nagy segítségünkre voltak a határőrség munkatársai, melyet az alábbi táblázat ékesen bizonyít.

A határőrség feljelentései alapján lefolytatott szabálysértési eljárások eredményei

feljelentés éve	feljelentő	feljelentett személyek száma	tényállás alapjául szolgáló cselekmény	eljárás eredménye
1998.	Pécsi Határőr Igazgatóság Sellyei Határőrizeti Kirendeltség	8	engedély nélküli sátorozás	figyelmeztetés
1999.	Pécsi Határőr Igazgatóság Sellyei Határőrizeti Kirendeltség	1	engedély nélküli tűzgyújtás	engedély nélküli méhészkedés
2000.	Pécsi Határőr Igazgatóság Sellyei Határőrizeti Kirendeltség	5	engedély nélküli víztitúrálás	figyelmeztetés
2000.	Pécsi Határőr Igazgatóság Mohácsi Határőrizeti Kirendeltség	6	engedély nélküli fagyűjtés	pénzbírság (összesen 81.000 -Ft)
2001.	Pécsi Határőr Igazgatóság Sellyei Határőrizeti Kirendeltség	1	engedély nélküli tűzrakás	pénzbírság (5.000 -Ft)
2001.	Hercegszántói Határvadász Szakasz	2	fokozottan védett területen engedély nélküli tartózkodás	figyelmeztetés
2001.	Pécsi Határőr Igazgatóság Mohácsi Határőrizeti Kirendeltség	1	engedély nélküli fagyűjtés	pénzbírság (5.000 -Ft)
2001.	Pécsi Határőr Igazgatóság Barcsi Határőrizeti Kirendeltség	5	engedély nélküli táborozás	pénzbírság (összesen 25.000 -Ft)
2001.	Pécsi Határőr Igazgatóság Mohácsi Határőrizeti Kirendeltség	1	tiltott módon közlekedett	pénzbírság (15.000 -Ft)
2001.	Pécsi Határőr Igazgatóság Mohácsi Határőrizeti Kirendeltség	2	engedély nélküli fagyűjtés	pénzbírság (összesen 10.000 -Ft)
2002.	Kiskunhalasi Határőr Igazgatóság	1	fokozottan védett területen engedély nélküli tartózkodás	figyelmeztetés
2002.	Pécsi Határőr Igazgatóság Mohácsi Határőrizeti Kirendeltség	3	engedély nélküli fagyűjtés	pénzbírság (összesen 60.000 -Ft)

Összességében elmondható, hogy az együttműködés elsősorban a természetvédelem számára nyújt segítséget, hiszen a fenti összeállítással szemben egyetlen eset áll, amikor egy természetvédelmi őr jelzése alapján 2001. év során Hercegszántó határában 19 afgán állampolgárságú személyt – illegális határátlépőt – találtak meg.

Remélem, hogy a természetvédelem és a határőrség Dél-dunántúli együttműködése a jövőben ugyanilyen példaértékű lesz, a Kiskunhalasi Határőr Igazgatóság csatlakozásával tovább bővül majd, és hosszú távon a természetvédelmi hatóság még komolyabb segítségére lehet a határőrségnek.